

EEN NIEUWE TEMPEL IN JERUZALEM?

hjms

Geliefde broeders en zusters, in geestelijke magazines en bladen komt met enige regelmaat de bouw van een nieuwe tempel in Jeruzalem aan de orde. Een eventuele nieuwe tempel is zelfs onderwerp van discussies onder christenen, want velen kunnen niet geloven dat God nog behagen zou kunnen hebben in een nieuwe tempel, nadat Zijn Zoon Jezus Zijn alles-omvattende verlossingswerk heeft volbracht. In deze verhandeling ga ik in op dit onderwerp.

Broeders en zusters, het Joodse volk heeft reeds meerdere tempels gehad. De eerste tempel van Israël werd door Salomo gebouwd. Het is belangrijk om te weten dat die tempel werd gebouwd ter vervanging van de tabernakel van Mozes. Mozes moest een tabernakel bouwen, opdat God temidden van Zijn volk zou kunnen wonen (Ex. 25:8).

De tweede tempel werd door Nehemia en Ezra gebouwd.

Een volgende tempel werd door Herodes gebouwd. Maar historici zeggen dat dit geen algehele nieuwbouw van een derde tempel was, doch een omvangrijke restauratie en verfraaiing van de tweede.

Op dit moment is er geen fysieke tempel meer in Jeruzalem. De tempel van Herodes werd immers in het jaar 70 ná Christus door de Romeinen verwoest. Deze verwoesting was reeds door Jezus voorgezegd in Matt. 24:2 en Mark. 13:2 en was de vervulling van de profetieën (.o.a. 2 Kron. 7:19-22), dat de tempel vernietigd zou worden als het volk van Israël Hem zou verlaten om zich voor de afgoden te buigen.

De hamvraag is nu: *“Komt er alsnog een nieuwe, derde tempel en wat is dan de betekenis van die tempel?”*. Zoals gezegd kunnen vele christenen niet geloven, dat er weer een tempel zal komen! Zij zien zelfs de gedachte hieraan als een profanatie, omdat een nieuwe tempel óók betekent dat er dan opnieuw offerdieren zullen worden geslacht. Hoe zou God ooit het heilige en kostbare Bloed van Zijn geliefde Zoon Jezus Christus kunnen vervangen door het bloed van offerdieren?

Wat een vreselijke gedachte is dit. Neen, ik geloof dan ook beslist dat God nooit opnieuw de verlossing van zondaren tot stand laat komen op grond van dierenbloed.

Maar zou er desondanks tóch een nieuwe tempel kunnen komen?

Deze discussie wordt gevoerd en met verve! Helaas wordt de discussie vertroebeld doordat niet alle relevante feiten zijn geanalyseerd. De zojuist gestelde hamvraag wil ik daarom, terwille van de zuiverheid van de discussie, proberen wat scherper te formuleren. Namelijk: *“Zal een eventuele nieuwe tempel van betekenis zijn voor Gods verlossing van de mens? Is die tempel een onderdeel van Gods verlossingsplan? Als die tempel niet van betekenis is voor de verlossing van de mens, dient die tempel dan wellicht een ander doel?”*.

U begrijpt natuurlijk, dat ik met het op deze wijze formuleren van de discussie toe wil werken naar de gedachte, dat er best wel een tempel zou kunnen komen, zónder dat die betekenis heeft voor de verlossing van de mens, want Jezus' offer was algenoegzaam. De herbouw van die tempel zou dan wellicht een onderdeel zijn van een serie eindtijdgebeurtenissen welke leiden tot de Wederkomst van Christus. Ik geef u nu eerst kort de argumenten van de degenen die de herbouw van de tempel ontkennen.

God zou niet meer instemmen met een herbouw van de tempel

Vele christenen menen met name op grond van Joh. 4:21-23, dat God na de dood en de Opstanding van Jezus Christus niet meer zal instemmen met de bouw van een (fysieke) tempel. God wil sedertdien nog slechts een geestelijke tempel bouwen en in die geestelijke tempel Zijn woning maken – *“Jezus zeide tot haar: Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer gijlieden, noch op dezen berg, noch te Jeruzalem, den Vader zult aanbidden. Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidder den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook dezulken, die Hem alzo aanbidden.”*

Voor deze christenen is zelfs de gedachte dat God een herbouw van de tempel in Jeruzalem zou toestaan of nastreven als een profanatie van Jezus' volbrachte werk op Golgotha. Zij baseren zich op uitspraken van Jezus over de vergankelijkheid van de aardse tempel en de hoge waarde van Jezus' bloedoffer op basis waarvan de Gemeente Gods wordt opgebouwd, namelijk een geestelijke tempel van levende stenen. Jezus' Bloed kwam in de plaats van het offerbloed van ontelbare offerdieren. De aardse tempel(-dienst) is verleden tijd. Nú gaat het om de geestelijke tempel, het mystieke Lichaam van Christus. Met de volgende reeks teksten willen deze christenen hun mening ondersteunen:

Matt. 24:1a – *“En Jezus ging uit en vertrok van den tempel;”* Hij kwam niet terug!

Matt. 24:2 – *“En Jezus zeide tot hen: Ziet gij niet al deze dingen? Voorwaar zeg Ik u: Hier zal niet een steen op den anderen steen gelaten worden, die niet afgebroken zal worden.”*

Joh. 2:19 – *“Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten.”*

1 Cor. 3:16-17,19 – *“Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in ulieden woont? Zo iemand den tempel Gods schendt, dien zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?”*

2 Cor. 6:16 – *“Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk zijn.”*

Efez. 2:21-22 – *“Op Welken het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere; Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.”*

1 Petr. 2:5 – *“Zo wordt gij ook zelve, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.”*

Hebr. 10:4-15 – *“Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme. Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd. Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God! Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer, en offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar de wet geofferd worden); Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen. In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied. En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen; Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods; Voorts verwachende, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten. Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden. En de Heilige Geest getuigt het ons ook;”*

Openb. 21:2-3 – *“En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.”*

De christenen die niet geloven in een herbouwde tempel, focussen zich dus volledig op de geestelijke tempel die God ongetwijfeld bezig is te bouwen en waarin Hij uiteindelijk zal gaan wonen (Efez. 2:21-22; Openb. 21:2-3).

Natuurlijk kunnen degenen die zich realiseren, dat God voor Zijn Zoon Jezus een Vrouw heeft verworven in wie Hij wil gaan wonen, slechts tot de conclusie komen dat hiérin Zijn welbehagen is. En dat het zeker niet Zijn verlangen zal zijn om weer in een stenen tempel in Jeruzalem te gaan wonen.

Maar tóch bestaat er bij de meeste bijbelonderzoekers eigenlijk geen redelijke twijfel dat er een derde tempel komt, omdat de bijbel er nu eenmaal over spreekt. De bijbel spreekt immers letterlijk over fysieke tempels te Jeruzalem in de eindtijd. Hun visie volgt nu.

Er zou een nieuwe tempel komen

Omdat onder andere Ezechiël, Daniël, Jezus en Paulus letterlijk over een eindtijd-tempel spraken en zelfs profeteerden over een verontreiniging van die tempel door de Antichrist, concluderen vrijwel alle bijbelonderzoekers, dat er dus een nieuwe tempel in de eindtijd moet zijn. Leest u Ezech. 40-47; Dan. 9:27; 11:31,36-38; 12:11; Matt. 24:15; Mark. 13:14; Luk. 21:20; 2 Thess. 2:4.

Ezechiël had bijvoorbeeld een visioen (Ezech. 40-47) van een eindtijdtempel en een Man die de maten opnam. Hij moest dit visioen aan Israël, dat in gevangenschap was, verkondigen. Alle geleerden zijn het er over eens, dat deze profetie nog niet vervuld is, omdat de maten en de beschrijving van de tempel van Ezechiël in het geheel niet overeenkomen met die van de verwoeste tempel van Herodes. Ezech. 40:3-5 – *“Als Hij mij daarheen gebracht had, ziet, zo was er een man, wiens gedaante was als de gedaante van koper; en in zijn hand was een linnen snoer, en een meetriet; en hij stond in de poort. En die man sprak tot mij: Mensenkind! zie met uw ogen, en hoor met uw oren, en zet uw hart op alles, wat ik u zal doen zien; want, opdat ik u zou doen zien, zijt gij herwaarts gebracht; verkondig daarna den huize Israëls alles, wat gij ziet. En ziet, er was een muur buiten aan het huis, rondom henen, en in des mans hand was een meetriet van zes ellen, elke el van een el en een handbreed, en hij mat de breedte des gebouws een riet, en de hoogte een riet.”*

Ezech. 40 spreekt over een nieuwe tempel tijdens het komende Koninkrijk, dus over het 1000-jarige Vrederijk dat na de Wederkomst van Jezus op aarde zal aanbreken. Jezus zal als de grote Koning vanuit Jeruzalem de aarde regeren. Het is goed om te bedenken dat tijdens dit Koninkrijk de Bruid van Christus reeds lang gereed is. Zij zal gereed zijn als Jezus naar de aarde terugkomt (Openb. 19:6-8,11-21). Met andere woorden, de geestelijke Woning van God, de Bruid, is reeds klaar bij aanvang van een 1000-jarige periode waarin er op aarde (in Jeruzalem) blijkbaar tevens nog een stenen tempel aanwezig zal zijn.

Ezech. 41 gaat over het tempelhuis. Ezech. 42 gaat over de tempelvertrekken. Hoofdstuk 43 gaat over de terugkeer van God met Zijn heerlijkheid in de tempel. Hoofdstuk 44 gaat over de vorst en de priesters met hun taken. Ezech. 45 en 46 geven te kennen, dat er een offerdienst komt. Hoofdstuk 47 spreekt over de heilige tempelbeek die vanuit de tempel in Jeruzalem zal vloeien en overal waarheen de levende wateren zullen vloeien, grote zegeningen zal brengen (Ezech. 47:7-10). Zacharia sprak in Zach. 14:8 eveneens over deze wonderbare beek.

Vele christenen beargumenteren dat hier in Ezechiël 40-47 uitsluitend gesproken wordt over de Bruid van Christus. Deze mening is moeilijk te aanvaarden. In schaduwbeeld wordt hier zeker beslist (ook) over de Bruid gesproken, waarin God Zijn woning wil maken. Denkt u alleen slechts aan de geestelijke strekking van de wateren van Ezech. 47. Levende wateren die naar de Heilige Geest verwijzen en waarin wij ons in het laatste der dagen volledig moeten onderdompelen. Maar Ezech. 40-47 is zó uitvoerig specifiek over de bouwkundige tempelindeling, de maten van de tempelvertrekken, de priestertaken en de offerandes, dat hier klaarblijkelijk óók over een fysieke stenen tempel gesproken wordt en wel over een tempel die blijkbaar ná Jezus' Wederkomst zal bestaan (Zach. 14:4,8).

Uit het schriftgedeelte in Dan. 9 over de zeventig jaarweken en dan met name Daniël 9:27 kan een vreselijke verontreiniging van de tempel in de eindtijd worden afgeleid. Dus dan moet de tempel logischerwijs weer herbouwd zijn.

Overigens is de Joodse tempel reeds eerder zwaar verontreinigd geworden. Reeds in het jaar 168 voor Christus ontheiligde de Grieks-Syrische heerser Antiochus IV Epiphanes de tempel met een geslacht varken en een beeld van een afgod in het Allerheiligdom. Ook deze verontreiniging zag Daniël reeds in Dan. 8:5-14,21 in zijn gezicht over de geitenbok (beeld

van het Griekse wereldrijk). De profetie over Antiochus is tevens profetisch voor de verontreiniging van de eindtijdtempel door de Antichrist.

Ook Jezus profeteerde over een verontreiniging van de tempel in de eindtijd (Matt. 24:15; Mark. 13:14; Luk. 21:20). Sommigen zeggen dat deze profetie na Jezus' dood werd vervuld door de Romeinen. Inderdaad had keizer Caligula het plan opgevat om doelbewust het Allerheiligdom te verontreinigen door daar een gouden afgodsbeeld van hemzelf te plaatsen. Het beeld stond op een gegeven moment reeds gereed in de stad Sidon. Koning Herodes Agrippa haalde echter Caligula met een slinkse intrige tijdens een groot feestmaal over om zijn plan te laten varen. Vrij kort daarna werd Caligula vermoord (Flavius Josephus XVIII, 8). Volgens historici hebben de Romeinen nooit de tempel van de Joden verontreinigd.

Paulus schreef in 2 Thess. 2:2-4 dat vóórdat de dag van Christus (de Wederkomst) komt, er éérs een grote geestelijke afval komt (Dan. 8:13; Matt. 24:4-5; 1 Tim. 4:1; 2 Tim. 3:1-5) en de Antichrist zal worden geopenbaard. Deze zal zich boven God verheffen en in de tempel Gods gaan zitten alsof hij God is. Er moet in die tijd dus weer een tempel zijn.

De profetieën van Daniël, Jezus en Paulus betreffen dus niet de vroegere ontheiliging van de tempel door Antiochus en de veronderstelde verontreiniging door de Romeinen. Zij hebben daarom duidelijk te maken met de eindtijd en moeten slaan op een verontreiniging van een herbouwde tempel door de Antichrist.

Ook de woorden van Jezus, Die in Mark. 11:17 zei, dat de tempel een gebedshuis voor alle volken is, zouden bewijzen dat er een eindtijdtempel komt. *“En Hij leerde, zeggende tot hen: Is er niet geschreven: Mijn huis zal een huis des gebeds genaamd worden allen volken? Maar gij hebt dat tot een kuil der moordenaren gemaakt.”*

De tempel was een gebedshuis voor álle volkeren en dus niet alleen voor het Joodse volk. Op het moment dat Jezus dit sprak, was de situatie, namelijk dat alle volkeren naar de tempel zouden komen om te aanbidden, zeker nog niet gerealiseerd. Jezus profeteerde hier over de eindtijd, de tijd van het 1000-jarig Koninkrijk waarin volgens vele profetieën in het Oude Testament alle volkeren naar de tempel in Jeruzalem zullen komen om te aanbidden. M.a.w. in de eindtijd zal er dus weer een tempel zijn gebouwd.

Jezus profeteerde ook dat de tempel zou worden afgebroken (Matt. 24:2). Maar vervolgens profeteerde Hij over de gruwelijke ontheiliging van de tempel en verbond die verontreiniging met de grote Verdrukking in de eindtijd. Matt. 24:15-28 – *“Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats; (die het leest, die merke daarop!)”*

Jezus sprak over een verontreiniging van de heilige plaats. Dat moet het Allerheiligdom in de tempel zijn, want Dan. 11:31 zegt dat het gedurig offer zal worden weggenomen en in plaats daarvan wordt er een “verwoestende gruwel” gesteld. In het jaar 70 ná Christus verwoestten de Romeinen de tempel en maakten het met de grond gelijk. Er moet dus in de eindtijd in de grote Verdrukking weer een nieuwe tempel zijn, waarin de Antichrist zijn intrek zal nemen.

Wellicht is deze tempel dezelfde die aanwezig is bij Jezus' Wederkomst en gedurende het 1000-jarige Koninkrijk van Vrede. Maar dat hoeft niet zo te zijn! Wellicht komt er dus zelfs nog een vierde tempel. Want, zo stellen die bijbelonderzoekers, Jezus komt terug om als Koning vanuit Jeruzalem de aarde te besturen. Dus Hij zal fysiek in Jeruzalem gaan wonen. Zijn woning zal een tempel zijn. Het is niet goed voor te stellen, dat Jezus Zijn intrek zal nemen in een door de Antichrist verontreinigde tempel. Zach. 6:13-15 spreekt volgens hen over de gelovigen die van ver komen tijdens het 1000-jarige Vrederijk (want daarover gaat dit schriftdeel) om de tempel te bouwen. Dat zou dus na de Wederkomst moeten gebeuren en dus ook na de verontreiniging van de tempel door de Antichrist.

Ook Hagg. 2:7-10 profeteert over een tempel in de eindtijd waar de heidenen naar toe zullen trekken in een tijd van grote Opwekking. Het zou de tempel zijn van waaruit Jezus in Zijn Koninkrijk, het Vrederijk, zal regeren (Ezech. 40-47).

Evaluatie

Broeders en zusters, voordat we onze mening vormen, moeten wij enkele dingen in ons achterhoofd houden:

- Het doel van de tempel (voorheen tabernakel) was dat God temidden van Zijn volk zou kunnen wonen. De Bruid van Christus wordt ook genoemd de Tabernakel Gods. Zij is Gods uiteindelijke woning (Efez. 2:21-22; Openb. 21:3), waarin Hij Zijn behagen stelt. Hij zal in háár gaan wonen en niet opnieuw in een stenen tempel.
- Er zal in het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid van Christus, géén tempel zijn (Openb. 21:22), omdat de Heer, de almachtige God, haar tempel is, en het Lam. In het eindresultaat van Gods verlossingsplan, als er sprake is geworden van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (Openb. 21:1-2), is er dus géén tempel meer. God woont dan in Zijn Bruid, Zijn tabernakel, en de Bruid is in Hem, haar tempel. Er zal dus een volmaakte eenheid tussen God en Zijn Bruid tot stand zijn gekomen.
- Waar het in de discussie dus uitsluitend om gaat, is de laatste fase vóórdat die volmaakte eenheid tot stand zal zijn gebracht, namelijk de jaren van de eindtijd en de jaren van het 1000-jarige Vrederijk. In deze tijdsfase zou er weer een fysieke tempel zijn.

Geliefde broeders en zusters, we zagen reeds dat de Bruid ook de Tabernakel Gods wordt genoemd. We zagen dat Gods Woord ook over geestelijke tempels spreekt. Zo is de Gemeente een geestelijke tempel (1 Cor. 3:16-17), maar is ook de individuele gelovige een geestelijke tempel (1 Cor. 6:19). God is nu bezig een geweldige geestelijke tempel te bouwen, het Lichaam van Christus, de Bruid van Christus, waarin Hij zal wonen.

Maar geliefde broeders en zusters, het feit dat Gods ultieme aandacht en doel niet ligt bij de herbouw van een stenen tempel, betekent nog niet persé dat er dús geen tempel komt. Er is immers over geprofeteerd! Waarom zou er niet tegelijkertijd een geestelijke tempel kunnen worden gebouwd en daarnaast een fysieke, stenen tempel?

Voordat Jezus op aarde kwam was er slechts één tempel op aarde en God woonde in die tempel. Uitsluitend afstammelingen van Aäron mochten als priesters God in die tempel dienen, met name in het offeren van duizenden dieren als verzoening voor de zonden. God had echter geen behagen in die uiterlijke godsdienst. Jezus kwam om één volmaakte offerande te brengen, namelijk Zijn eigen leven.

De tempel werd verwoest, de Joodse priesters zijn er niet meer, hoewel op dit moment er weer velen worden opgeleid om straks in de nieuwe stenen tempel hun dienst te vervullen. Nu zijn er miljoenen kinderen Gods, verspreid over de hele wereld, die priesters van God zijn (1 Petr. 2:9; Openb. 1:6), die Hem dienen en Hem laten wonen in de tempels van hun lichamen. In deze geestelijke tempels heeft God Zijn welbehagen. Deze tempels vormen samen het Lichaam van Christus, Zijn aanstaande Bruid. Daarom ben ik ervan overtuigd dat, nadat Jezus voor verloren zondaren Zijn leven gaf, Gods vólle aandacht primair gericht is op het geestelijke Lichaam van Christus. Hij wil vooral in het hart van Zijn kinderen wonen en straks als de Bruid gereed is, woont Hij in haar. Hoe zou God dan weer in een stenen tempel kunnen gaan wonen als Zijn Zoon voor een geestelijk huis, de Bruid, Zijn Bloed gaf?

Maar toch geloof ik óók, dat er tóch een nieuwe stenen tempel komt, want de profetieën moeten worden vervuld. We kunnen niet om de uitspraken van het Woord van God heen. Maar die nieuwe tempel zal een specifieke functie in Gods raadsplan hebben, waarop in de paragraaf hierna zal worden ingegaan. De offeranden die dan weer gebracht zullen worden,

zullen God echter zeker niet behagen als verzoening van zonden, omdat Hij daarvoor reeds Zijn enige Zoon Jezus, het Lam dat zou worden geslacht, heeft gezonden. Dit mag u nooit en te nimmer vergeten. Jezus' offer is algenoegzaam en Hij is méér dan de tempel (Matt. 12:6). Hebr. 10:14 – *“Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.”*

Beide visies kunnen n.m.m. dus naast elkaar bestaan. Kinderen Gods weten dat Gods aandacht volledig uitgaat naar de opbouw van geestelijke tempels waarin Hij wil wonen. Zij beseffen dat er ná het 1000-jarige Vrederijk in het Nieuwe Jeruzalem geen fysieke tempel meer zal zijn (Openb. 21:22).

Een kind van God mag echter de waarde van een nieuwe stenen tempel ook niet negeren, als hij in staat wil zijn om de uitspraken van de profeten volledig te verstaan.

In de volgende paragraaf ga ik in op de functie die een nieuwe tempel zou kunnen hebben.

Wat zou de waarde van een nieuwe tempel(-dienst) kunnen zijn?

Het heiligdom in de tabernakel, gebouwd na Israël's verlossing uit Egypte, was het huis waar God temidden van Zijn volk kon wonen. Maar in schaduwbeeld verwijst deze woning van God (de tabernakel, cq. de tempel) naar de Bruid van Christus. In haar wil Hij uiteindelijk wonen. Als zij tot stand is gebracht, is Gods verlossingswerk voor de mens klaar, d.w.z. voleindigd. Dan zal Gods stem in de hemel klinken: *“Het is geschied”* (Openb. 21:6a). God is thans bezig het Joodse volk te herstellen, zoals ook door de profeten werd voorzien. In dat beeld past een nieuwe stenen tempel. Maar God wil hen vooral geestelijk herstellen en in hun harten wonen. Hij begeert om in het menselijk hart te wonen, óók in Joodse mensen.

Om ons een voorstelling te maken van de eventuele waarde van een nieuwe tempel in de eindtijd, is het goed eerst in de tijd enkele stappen terug te zetten. God Zelf had onder het oude Verbond Zijn Wet aan Mozes gegeven en aan hem de tempeldienst opgedragen. De autoriteit om deze wetten uit te oefenen werd aan de Levieten, cq. de priesters gegeven. Toen kwam Jezus op aarde. Hij accepteerde tóch de aan de priesters gedelegeerde autoriteit, hoewel zij hun positie misbruikten en zelfs niet in Hem geloofden. Jezus herriep deze autoriteit tegenover Zijn discipelen niet, maar bevestigde het (Matt. 23:1-3). Hij zei zelfs dat Hij niet gekomen was om de Wet te ontbinden, maar om die te vervullen (Matt. 5:17). De tegenwoordige Joodse rabbijnen (die niet in Jezus geloven) hebben als opvolgers van de schriftgeleerden en Farizeërs nog steeds hun door God gegeven autoriteit om de Wet van Mozes te beheren en toe te zien op het juist uitvoeren van de dienst aan God.

Desondanks kan niemand het feit negeren, dat Jezus op aarde kwam, aan het kruis voor de zonden der mensheid stierf, opstond uit het graf en weer ten hemel voer, waarmee Hij de Wet vervulde. Nádat Zijn taken op aarde waren voleindigd (en ook toen klonk Jezus' stem: *“Het is volbracht”*) waren er opeens twee door God verordeneerde priesterlijke bedieningen. Allereerst de door God onder de Wet aan **het Joodse volk** gegeven fysieke bediening in een aardse tempel, die overigens spoedig door de Romeinen werd verwoest. Deze bediening werd door Jezus niet woordelijk herroepen. Ten tweede een door Jezus onder de Genade ingestelde geestelijke bediening in de hemel, waartoe **elke gelovige** in Jezus, of hij nu Jood, Griek of andere heiden is, gelijkelijk toegang heeft gekregen (Hand. 20:24; Rom. 6:14-15; 11:5; Efez. 3:2; 1 Petr. 3:7).

Zodra een mens Jezus aanneemt en een kind van God wordt, wordt hij priester in het geestelijke, hemelse priesterdom (1 Petr. 2:9; Openb. 1:6). Het Joodse (Levitiesche) priesterdom in de fysieke tempel heeft voor hem geen belang meer. Jezus vervulde de Wet voor hem. Hij leeft nu onder Zijn genade. Het Joodse priesterdom is voor hem nog slechts een schaduwbeeld van het ware geestelijke priesterdom in de hemel.

Dit betekent dat het Joodse priesterschap door Jezus' volbrachte werk dus eigenlijk feitelijk voorbij is, zodra men Jezus aanneemt.

Betekent dit dat de tempelbediening aan God op grond van de Joodse Wet voor een in Jezus gelovige Jood nu ook volledig is beëindigd? Hoe stonden de discipelen van Jezus na hun bekering tegenover hun Jood-zijn en tegenover het (blijven) onderhouden van de Joodse gebruiken en de tempeldienst?

De discipelen bleven blijkbaar (enige) waarde hechten aan de tempeldienst, want in Hand. 3:1 lezen we dat Petrus en Johannes na de Hemelvaart van Jezus en de vervulling met de Heilige Geest tóch naar de tempel gingen om God te aanbidden. Zij waren nu echter niet meer gefixeerd op de mooie gebouwen (Matt. 24:1), maar die stenen tempel was voor hen een fysieke plaats om God voortaan op een geestelijke manier te gaan aanbidden, zoals wij op zondag naar de kerk gaan om God te aanbidden. De tempel was voor hen een godshuis, zoals de kerk voor ons een godshuis is. En God gebruikte hen meteen. Want zij zagen een man in nood en genazen hem (Hand. 3:8) door de Naam van Jezus. Overigens had ook Jezus Zelf de tempel nooit veracht en dikwijls als Hij iemand had genezen, stuurde hij die persoon naar de tempel om de van toepassing zijnde offeranden te brengen als een getuigenis voor de priesters. Leest u bijvoorbeeld Matt. 8:4.

Daarom zou een eindtijdtempel best een plaats voor ontmoeting, getuigenis en prediking kunnen zijn voor tot Jezus bekeerde Joden teneinde de orthodox-Joodse gemeenschap te kunnen bereiken met het Evangelie. M.a.w. die tempel heeft dus nog waarde voor Joden!

Ook Paulus ging regelmatig naar de tempel om de voorgeschreven offeranden te volbrengen. Hij blééf zichzelf als Jood en Farizeeër beschouwen (Hand. 23:6; Rom. 11:1) en hij bleef de Joodse feesten (te Jeruzalem) vieren (Hand. 18:21; 20:6,7-12; 24:11,17; 1 Cor. 5:6-8). In Hand. 28:17 zei Paulus dat hij niets tégen de vaderlijke gewoonten had gedaan. Hij wandelde dus naar, cq. hield zich aan de Joodse Wet.

De geschiedenis in Hand. 21:17-26, welke negenentwintig jaar na Jezus' Opstanding plaatsvond, maakt het voorgaande nog eens duidelijk. Er werd geroddeld dat Paulus de Joden die onder de heidenen woonden, leerde om zich niet te besnijden en niet naar de Joodse wettelijke gebruiken te wandelen (verzen 20b-21). Jakobus en de anderen (waaronder Johannes en Petrus) wilden dat Paulus deze leugen zou ontcrachten en duidelijk zou maken dat hij nog steeds de Wet hield en dat ook aan anderen leerde (verzen 23-24). Dat moest hij doen met vier andere mannen aan de hand van de Nazireër-gelofte van het scheren van het hoofd (Num. 6:18; Hand. 18:18). Paulus gehoorzaamde hen en toonde aan het volk middels de voorgeschreven offerandes, dat hij de Wet nog steeds zelf onderhield en blééf onderhouden (verzen 26-27a). Uit vers 25 blijkt óók dat in Jezus gelovige heidenen de Wet niet hoefden te onderhouden, met uitzondering van het afgodenoffer, het bloed, het verstikte en hoererij. Uiteraard moeten zij natuurlijk de "normale" geboden van de Wet wél houden, bijvoorbeeld het niet stelen, niet doden, niet overspel plegen, etc, etc. Ook Gal. 5:1-2 maakt aan de gelovigen uit de heidenen duidelijk, dat zij niet de Joodse cultuur hoeven over te nemen en dat het Evangelie vrijmaakt van de dienstbaarheid aan de Wet.

Dus de apostelen bestrafden de Joodse gelovigen niet, omdat zij nog steeds de Joodse Wet onderhielden, maar vroegen juist Paulus om het bewijs te leveren dat hij dat óók nog deed. Paulus bleef dus de Joodse Wet en de gebruiken trouw onderhouden en hij bleef de tempel bezoeken. Tóch wandelde hij in de vrijheid van Jezus Christus (Gal. 2:20; 5:1).

Joodse gelovigen in Christus, die de Joodse tempeldienst niet meer onderhouden, zondigen desondanks niet mits zij staan in de vrijheid waarmee Christus hen heeft vrijgemaakt (Gal. 5:1). Er is immers geen onderscheid tussen Jood of Griek (Rom. 10:12).

Blijkbaar was het onderhouden van de Joodse Wet dus niet in tegenspraak met de waarheid, dat redding van de ziel van de mens uitsluitend mogelijk is door het geloof in het offer van Jezus Christus. Niemand kan door de Wet gered worden (Rom. 3:20; Gal. 2:16; 3:10-13).

Waarom wilden de apostelen dan, dat bijvoorbeeld de tempelofferandes nog steeds werden gebracht, terwijl zij héél goed wisten dat dierenofferandes nooit de zonden zouden kunnen wegnemen (Hebr. 10:4), omdat Jezus Christus het volmaakte offer had gebracht?

Volgens verschillende in Jezus gelovende Joodse bijbelonderzoekers wilden zij dat, omdat de tempeldienst mede de functie had om de Joodse mensen Jezus' kruisoffer en Zijn goddelijke opdracht béter te doen begrijpen. Zij die ooit de geestelijke betekenissen van de Israëlitische Tabernakel hebben bestudeerd, zullen dit volmondig beamen. De Joodse mensen begrepen hierdoor beter, dat alléén het volmaakte offer van Jezus voor hun zonden voor God aanvaardbaar was. Want élk van de offeranden – brand-, zoen-, schuld-, dankoffer, etc. – drukt een bepaald aspect van Jezus, de Messias, uit.

Desalniettemin schreef Paulus in zijn Hebréeënbrief een waarschuwing aan de in Jezus gelovende Joden, die zich ook nog met de uiterlijke tempeldienst bezighielden. Hij riep hen niet op om de tempel te vermijden, maar maakte in Hebr. 8:13 wél duidelijk, dat de tempel voor de gelovige nog slechts een symbool is: *“Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.”* Enerzijds kregen nieuwe Joodse gelovigen in Christus dus door het (nog) onderhouden van de tempeldienst een betere blik op het offer van Jezus (net zoals kinderen Gods door het bestuderen van de Tabernakel ook een betere blik op Jezus krijgen – leest u bijvoorbeeld op deze website de diverse studies over de Tabernakel). Anderzijds zouden zij door het blijven bij die tempeldienst uiteindelijk de geloofsblik op hun verlossing en reiniging van het geweten door Jezus kwijt raken.

Geliefde broeders en zusters, in het begin van deze studie werden de volgende vragen gesteld: *“Zal een eventuele nieuwe tempel van betekenis zijn voor Gods verlossing van de mens? Is die tempel een onderdeel van Gods verlossingsplan? Als die tempel niet van betekenis is voor de verlossing van de mens, dient die tempel dan wellicht een ander doel?”*.

Uit het voorgaande kunnen we concluderen dat een nieuwe stenen tempel géén betekenis heeft in Gods verlossingsplan. Jezus' gestorte Bloed heeft ontzagwekkend méér waarde dan het bloed van offerdieren. En God wenst in Zijn geestelijke woning, de Bruid, te gaan wonen.

Een nieuwe tempel heeft desondanks tóch z'n functie.

Voor de ongelovigen (zowel uit de Joden als uit de heidenen) is de tempel(dienst) een uiterlijk symbool (een godshuis) van een godsdienst, óf als een fysieke plaats om te aanbidden óf als teken van Gods getrouwheid aan Zijn Verbond met het Joodse volk.

Een eindtijdtempel zou voor tot Jezus bekeerde Joden een geschikte plaats kunnen zijn om de orthodoxe Joden te kunnen bereiken met het Evangelie.

Voor de gelovigen in Christus heeft de tempeldienst geen enkele waarde meer, omdat zij nu een geestelijk priesterschap hebben ontvangen en een geestelijke, hemelse aanbedding ervaren. Zij wonen nu in God en God in hen (Joh. 15:4-7; 17:21-23).

Voor de gelovige Jood kan de tempeldienst echter nog (tijdelijk) waarde hebben om de blik op Jezus te verstevigen.

Maar geliefde broeders en zusters, bedenkt u dat tempeldienst naar de Wet geen geestelijk volmaakte reiniging van het geweten kan bewerkstelligen. Sommigen hebben echter de tempeldienst nog als didactisch hulpmiddel nodig, om tot vol geloof in Jezus te komen. Hebr. 9:8-10 – *“Waarmede de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog stand had; Welke was een afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd, in welken gaven en slachtofferen geofferd werden, die dengene, die den dienst pleegde, niet konden heiligen naar het geweten; Bestaande*

alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd.”

Uiteindelijk zal de aardse tempeldienst niet meer nodig zijn. Openb. 21:2-3,22 – “En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. En ik zag geen tempel in dezelve; want de Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het Lam.”

Geliefde broeders en zusters, ik wil deze studie besluiten met u te wijzen op een belangrijk feit met betrekking tot de tempel. Wist u dat precies om de plaats van de in het jaar 70 na Christus verwoeste tempel in Jeruzalem nu enkele moslimheiligdommen zijn gebouwd? Onder andere de Rotskoepel en de Al Aksa-moskee. Kunt u zich voorstellen van welk een gevaarlijke tijdbom er hier dus sprake is? Kunt u zich voorstellen dat waar de bijbel spreekt van gruwelijke eindtijdoorlogen in het Midden-Oosten, verwijdering van deze moslimheiligdommen gevolgd door de bouw van een nieuwe tempel best wel eens de lont in het kruidvat zou kunnen zijn? Houdt u oren en ogen open!
De Here zegene u. Amen.